

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Οὐδὲν ἴχνος πλέον μένει ἐκ τῶν ἐορτῶν. Οἱ ὀβελίσκοι ἐξωβελίσθησαν ἐκ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, τὸ σμῆνος τῶν ἀντιπροσώπων ἐπανέκαμψεν εἰς τὰ ἴδια καὶ οἱ συναδελφοὶ ἔχασαν τόσην ὕλην πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀδηφάγων στηλῶν των. Ἀλλ' ἂς μὴ ἀπελπίζεται οὐδεὶς, ἀφοῦ μετ' ὀλίγους μῆνας ἔχομεν τὸν γάμον τοῦ Διαδόχου, ἡ δὲ Βασιλικὴ Οἰκογένεια εἶνε τοσαύτη, ὥστε συχνὰ θὰ μᾶς παρέχει τοιαύτας τέρψεις.

*

Οἱ μόνοι, οἵτινες πρέπει νὰ λυπηθῶσιν εἶνε ὅσοι ἐκίνουν γῆν καὶ ὕδωρ διὰ νὰ διορισθῶσιν ἀντιπρόσωποι τέως ἀγνώστου τινος Ἑλληνικῆς κοινότητος, χωρὶς νὰ ἔχωσι τοῦλάχιστον τὴν διάκρισιν νὰ προσφέρωσι καὶ κανὲν δῶρον. Πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ αὐτοῦ τούτου ἐπεννοήθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις νὰ μὴ προσκαλῶνται εἰς τὰ γεύματα οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν κομίζουσι δῶρα καὶ ἀπεφασίσθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας διὰ τῶν προξένων, ὅτι πρέπει ν' ἀποστέλλωσιν εἰδικοὺς ἀντιπροσώπους.

*

Φαίνεται ὅμως ἐν τοῖς ἀνακτόροις, ὅτι δὲν ἀνέγνωσαν ποτὲ τὸν Βιογύλιον, ὅστις λέγει κάπου «Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας.»

*

Προχθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1889, ὅστις, θὰ τὸ ἐνοήσατε βεβαίως, ἔχει καὶ πάλιν περίσσευμα. Ἐκτὸς τούτου ἀπέδειξεν, ὅτι καὶ ἡ παρελθούσα χρῆσις ἔχει περίσσευμα, καὶ ὅτι ὁ κ. Καραπάνος δὲν γνωρίζει τίποτε ἀπὸ οἰκονομολογικά. Οὐτε γραφὲα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, εἶπε, δὲν τὸν διώριζε.

*

Αὐτὸ εἶνε ὅμως ὑπερβολή, ἀλλ' εἶνε βέβαιον, ὅτι ὁ βουλευτὴς Ἀρτῆς ἐξ αὐτῆς τῆς συζητήσεως δὲν ἀπεδείχθη πολὺ ἀρετὸς εἰς τὰ λογιστικά.

*

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν στενῶν φίλων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὠμίλησε τέσσαρας ὥρας χωρὶς διόλου νὰ πῇ νερό.

Εἰς ἐκ τῶν ἀκροατῶν :

— Μὰ καὶ νὰ ἤθελε νὰ πῇ ποῦ νὰ τὸ ἴβρη.

*

Καὶ μέσα εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Σκυλίτσης καὶ Φαρδῆς! Ἡ ἀντιπολίτευσις ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ Ἑλλὰς πάσχει ἀπὸ ἀγορίας καὶ δὲν δύναται ν' ἀνθέξῃ εἰς τοὺς φόρους ὁ Τρικούπης διαμαρτύρεται δι' αὐτὸ καὶ τονίζει τὴν φράσιν του εἰς τὴν διαπασῶν. Ἐξ ὅλων ὅμως αὐτῶν τῶν συζητήσεων ἀποδεικνύεται μόνον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει πνεῦμα.

*

Ἐγράφη, ὅτι δίδεται ὁ Μεγαλόσταυρος εἰς τὸν Δηλιγιάννην, τὸν Αὐγερινὸν καὶ τὸν Συγγρόν. Μᾶς εἶπον, ὅτι πρᾶσσομεθα ὅτι ὁ μὲν Δηλιγιάννης διὰ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας παρέχει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἰσόβιος Ἀρ-

χηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ δὲ Συγγρὸς διὰ τὰς θεατρικὰς ἐκδουλεύσεις του.

*

Διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως, ὅτι ὁ Λασσάλ μεγάλως ἐνεργεῖ ὅπως ὁ κ. Συγγρὸς λάβῃ τὸ εἰρημένον παράσημον. Ἐλπίζεται, ὅτι καὶ ὁ γενναϊόδωρος Χρὸς δὲν θὰ παρίδῃ τοῦτο καὶ θὰ ἀνταποδώσῃ τὰ ἴσα πρὸς τὸν συνέταιρόν του, ἀφοῦ μάλιστα ἐξ ἴσου δεινοπαθοῦσιν εἰς τὸ Θέατρον.

Ἄξός

ΨΥΧΟΣ - ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἐχομεν ψυχρὸν ψυχρὸν βορρᾶν· εὐχάριστον ἀληθῶς εἰς ἐκεῖνους, οἵτινες δύνανται νὰ φέρωσι βαρὺν ἐπενδύτην ἢ νὰ μένωσιν ἐντὸς τοῦ δωματίου των μὲ θερμοκρασίαν ταπεινήν, ὡς τὸ φρόνημα τῶν Θεσσαλῶν βουλευτῶν, θεώμενοι τοὺς διερχομένους διαβάτας, συσπειρουμένους, τρίβοντας τὰς χεῖρας καὶ ἐνίοτε στροβιλιζομένους ἐκ τοῦ ἀνέμου. Μὲ αὐτὸν τὸν καιρὸν σᾶς συνιστῶ θερμῶς τὴν χρῆσιν πνευματωδῶν ποτῶν καὶ πνευματωδῶν ἀναγνωσμάτων, εἰς τὰ ὅποια πολὺ ἀμφιβάλλω, ἂν κατατάσσονται καὶ τὰ ἰδικά μου.

*

*

Καὶ ἄλλη συμβουλή :

Σᾶς συνιστῶ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ἵν' ἀποφεύγετε τοὺς ψυχροὺς λόγους καὶ νὰ εἰσέρχεσθε εἰς τὸ Θέατρον τοῦ κ. Συγγροῦ, τὸ ὅποτον, καθ' ὃ θετικῶς πληροφορούμεθα, παρέλαθεν ὁ κ. Ρόδιος διὰ νὰ κατασκηνώσῃ πάγον ἀνευ οὐδενὸς ἄλλου μηχανήματος. Ἀκριβεῖς παρατηρήσεις ἀπέδειξαν, ὅτι οὐδεὶς εἰσῆλθεν ἐκεῖ χωρὶς νὰ πάρῃ μίαν τοῦλάχιστον περιπνευμονίαν.

*

*

Ὁ πνέων ἀπὸ τινος βορρᾶς φαίνεται, ὅτι δὲν εἶνε ἄμοιρος καὶ ἄλλης σημασίας. Δὲν γνωρίζω, ἂν τὸ παρατηρήσατε σεις· ἐγὼ ὅμως παρατήρησα, ὅτι ἤρχισε νὰ πνέῃ ἀφ' οὗ ἡγγέλθησαν οἱ ἀρραβῶνες τῆς ἡγεμονίδος Ἀλεξάνδρας μετὰ τοῦ ἐκ Βορρᾶ Μεγάλου Δουκὸς.

*

*

Καὶ ἀφοῦ ἦλθεν ὁ λόγος περὶ τοῦ Θεάτρου ἂς ἐξακολουθήσωμεν ἐπ' ὀλίγον. Ἐγράφη, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀνησυχῶσιν οἱ θεαταί, ὅταν βρέχῃ εἰς τὸ ἐξῆς, διότι δὲν θ' ἀκούεται πλέον ὁ φοβερὸς τῆς ραγδαίας βροχῆς κρότος, ἐπειδὴ παντοῦ ἐπὶ τῆς σκεπῆς ἐτέθη τσίγγος. Λοιπὸν τὸ Θέατρον ἀπὸ Τσιγγροθέατρον μετεβλήθη εἰς ἀληθὲς τσιγγροθέατρον.

*

*

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αὐταὶ αἱ ἐπισκευαί. Θὰ τοποθετήσουν κατὰ τῶν ρευμάτων θύρας εἰς ὅλους τοὺς δια-

δρόμους καὶ θὰ ληφθῶσιν ἐν γένει τοιαῦτα μέτρα, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ δύναται νὰ εἰπῇ λέξιν κατὰ τοῦ Θεάτρου. Καὶ πρέπει, ἀφοῦ τώρα καὶ αὐτὸ τὸ Θέατρον τοῦ Μπούκουρα μετὰ περιφρονήσεως ἀτενίζει πρὸς τὸ Θέατρον τοῦ κ. Συγγροῦ· ἂν ἀμφισβάλlete ἀναγνώσατε τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Ταβουλάρη ἀναλαμβάνοντος νὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων εἰς τὸ Παλαιὸν Θέατρον.

..

Ἴδου τί λέγει :

«Τὸ Θέατρον ἐπεσκευάσθη, ἐκαθαρίσθη καὶ περιεφράχθη ἵνα μὴ εἰσορμῶσιν ἀκατάσχετα τὰ τοῦ ἀνέμου ρεύματα ὡς ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ, καθὼς ἐπληροφορήθημεν δυστυχῶς».

Καὶ δὲν ἔχει διόλου ἄδικον νὰ καυχᾶται τὸ Θέατρον τοῦ κ. Μπούκουρα.

Τοπαῖος

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

(à vol d'oiseau)

«Ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐκτρέφει πολλὰ κτήνη δὲν ὑπάρχει ἀμφισβολία· τοῦτο ἐμαρτυρήθη πολλάκις καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς ἀκόμη καὶ προφορικῶς καὶ ἐμπράκτως. Ἀλλ' ὅτι ἡ κτηνοτροφία δύναται διὰ νοήμονος καὶ συνετῆς ἐργασίας καὶ δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων νὰ καταστῇ παράγων σημαντικὸς τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου μας τοῦτο ἐναργῶς ἐπιστοποιήθη ἐκ τῶν σχετικῶν ἐν τῇ Ἐκθέσει παρουσιασθέντων προϊόντων.

Ἡ «Γλυκόβρυσις», ἐν τῶν ὀλίγων ἰδρυμάτων, ἃτινα πρόκεινται ὡς ψηλαφητὴ ἀπόδειξις προόδου, ἐξέθηκε ζῶα Ἑλβετικοῦ, Ρωσικοῦ καὶ ἐγγωρίου γένους, ἀλλ' ἀπαράμιλλα ἀληθῶς διὰ τὴν εὐρωστίαν καὶ τὴν συντήρησίν των. Τὸ παραγόμενον εἰς τὰ βουστάσια τῆς γάλα, οὐτινος γίνεται καθ' ἐκάστην σημαντικὴ εἰς τὴν πόλιν μας ἐξόδευσις, ἐξετασθὲν ἐκεῖ ἐπιτοπίως διὰ τοῦ γαλακτομέτρου εὐρέθη μοναδικῆς, ἀρίστης ποιότητος, ἄπορον δὲ εἶναι ἀληθῶς πῶς ἐτόλμησάν τινες ἐκ κακοβουλίας ἢ ἐξ ἀκρισίας νὰ διαφιλονεικήσωσι τοῦτο. Τὸ ἀριστον τοῦτο γαλακτοκομεῖον ἐξέθηκε καὶ διάφορα εἶδη τυρῶν κατ' ἀπομίμησιν τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἀλλ' ὑπερτέρων ἐκείνων ὡς πρὸς τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν οὐσίαν. Ὡσαύτως ἐξετέθησαν παρ' αὐτοῦ τεύτλα εἰδικῶς παρ' αὐτοῦ καλλιεργούμενα καὶ ἄλλαι φυτικαὶ οὐσαὶ χρησιμεύουσαι πρὸς τροφήν των ζώων. Ἐν γένει ἔδειξε τὸ κατὰστημα τάξιν, μέθοδον, πνεῦμα προόδου καὶ φιλεργίας, ἃτινα δεόντως ἐξετιμήθησαν καὶ ἃτινα προκειμένου περὶ κτηνοτροφίας ἠδύναντο νὰ ἐμπνεύσωσιν ὠφελίμους σκέψεις πρὸς ἀπομίμησιν εἰς πολλούς... μὴ ἐξαιρουμένων ἴσως καὶ τῶν κατὰ καιροὺς προέδρων τῆς Βουλῆς.

Ψυχὸς δριμύ ἐπικρατεῖ εἰς τὰς παγερὰς αἰθούσας τῆς Ἐκθέσεως καὶ τὰ κυκλοφοροῦντα δι' αὐτῶν ἐλευθέρως ρεύματα ἀπομακρύνουσι τοὺς ἐπισκέπτας, οἵτινες καθίστανται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἀραιότεροι. Καὶ ὅμως εὐρέθη τις νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐχαρίστησίν του διὰ τὸ ψυχρὸς, ἀ-

ποτροπαίως διατεινόμενος, ὅτι ἡ ἐθνικὴ μας βιομηχανία ἔχει ἀνάγκην ἐμψυχώσεως!

Καὶ ἐξακολουθοῦν τὰ μπαστούνια ν' ἀπαγορεύωνται αὐστηρῶς.

Ἀλλὰ γεννᾶται μία ἀπορία εὐλογος.

Διατί νὰ γίνωσι δεκταὶ καὶ νὰ ἐκτεθῶσιν αἱ ἐν Κερκύρᾳ κατασκευαζόμεναι δέσμαι τῶν παίγνιοχάρτων, ἀφοῦ ὅλαι περιέχουν μπαστούνια.

Σημειῶ ἐν παρόδῳ τὸ ἀξιόλογον σαπωνοποιεῖον τοῦ κ. Καραγιαννοπούλου, τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ σάπων, ὅμοιος κατὰ πάντα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν, κατασκευάζεται ἐκεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν θεατῶν. Σημειῶ τὰ ἐξαιρετὰ χειρόκτια τοῦ ἐν Κερκύρᾳ κ. Κουτσουκοπούλου κομψὰ καὶ στερεὰ, δικαίως ἀντικαταστήσαντα καθ' ὅλοκληρίαν τὰ Εὐρωπαϊκὰ. Σημειῶ τὰ ἐξαιρετὰ στεάτινα κηρία τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἐργοστασίου Μαργαρίτου, ὑπέρτερα καὶ αὐτῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν, ὧν ὁσημέραι εὐτυχῶς γενικεύεται ἡ χρῆσις. Περὶ τούτων μανθάνω τὸ ἐξῆς νόστιμον, ἀλλ' ἐνθαρρυντικὸν περιστάτικόν· εἰς ἐν Πειραιεὶ ἔμπορος ἔχων ἤδη προμήθειαν ἐκλεκτῶν βελγικῶν κηρίων καὶ ἀδυνατῶν νὰ τὰ ἐξοδεύσῃ ἐσκέφθη νὰ τὰ πέμψῃ εἰς τὸ ἐν λόγῳ τῆς Κερκύρας ἐργοστάσιον καὶ νὰ τὰ μεταποιήσῃ εἰς Ἑλληνικὰ διὰ νὰ ἐκποιηθῶσιν εὐκολώτερον.

Ὁ λόγος περὶ ταπητουργίας.

— Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ εἶνε ἀληθινὰ χαλὰ, ἀλλὰ τὰ περισσότερα εἶνε χάλῃα!

Τὸ τμήμα τῶν καρπῶν εἶνε τὸ πενιχρότερον ὅλων. Εἰς ἐπισκέπτῃς μεμψίμοιρος περιεργαζόμενος τὰ ὀλίγα πεπόνια καὶ τὰ ὀλίγα μήλα καὶ ἀχλάδια ἀναφωνεῖ θλιβερῶς :

— Αὐτοὶ λοιπὸν εἶνε οἱ καρποί, τοὺς ὁποῖους παρήγαγεν ἡ Ἑλλὰς τώρα τόσα ἔτη!..

Διὰ τὸ πρόπλασμα τοῦ Βύρωνος τοῦ κ. Σώχου εἶπα τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ὅτι φαίνεται ἔτοιμον νὰ πετάξῃ. Μετὰ δευτέραν ἐξέτασιν σκεφθεὶς ὠριμότερον, τροποποιῶ τὴν κρίσιν μου. Ὁ Βύρων αὐτὸς εἶνε τόσον ἀχθοφορικῶς φορτωμένος ἀπὸ τὸ ἐν μέρος κρατῶν ὑπὸ τὸν δεξιὸν του βραχίονα μανδύαν, ξίφος, βιβλία, — καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ, ἀλλὰ νομίζω καὶ ἀλεξιβρόχιον — ὥστε θὰ τοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ κάμῃ τὴν ἐλαχίστην κίνησιν.

Πρὸ τοῦ προπλάσματος τοῦ κ. Βιττάρη:

— Μὰ τί θέλει αὐτὴ ἡ λύρα ποῦ εἶνε πεταμένη εἰς τὰ πόδια του;

— Καυμένη!.. λόρδος Ἀγγλος εἶνε καὶ θέλεις νὰ μὴ πετᾷ λίραις;

Ἡρώδης ὁ Ἀττινός